

disse Forsøg at opnaa et saa gunstigt Resultat. Jeg skal hertil føie et Par ganske korte Bemærkninger. Jeg kan jo i Meget slutte mig til det forandrede Standpunkt, som den nuværende Ordfører for Sagen, her foreligger, har indtaget. Han gjorde opmærksom paa, at naar vi dog skulde til en Toldrevision, var det meget naturligt, at man gik til at bringe den Lov, hvorved den hele Toldbestatning er ordnet, tilbage til sin oprindelige Form. Det er Noget, som er kjendtes fra alle Sider, at hver Gang man rører ved enkelte Positioner i denne Lov, er der ogsaa en Mængde andre Punkter, som burde forandres med det Samme, og at det har stor Banfælgelighed her at træffe det Rette i saa Henseende; men skal man nu en Gang til en Revision af Toldloven — og jeg antager, Kravene derpaa ere saa store, at de dog tilsidst ville trænge igjennem og gjøre sig gjældende — er det det naturlige Standpunkt at komme ind derpaa, thi de Folk, der den Gang sad i Udvalget i Rigsraadet, vare Folk, der paa Grund af deres nærmere Forhold til Verdensmarkedet havde Handelskyndighed i større Maal, end det i Almindelighed findes her i Danmark, navnlig i Repræsentationen, som her er tilfælde. Det er jo altsaa et Held, om det maatte lykkes at komme dertil. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde, at dette Lovforslag jo egentlig ikke var Andet end et Forsøg paa at faae ført igjennem en Toldrevision saadan, som den var bleven ønsket gjennem det Lovforslag, som nylig gik til Landsstinget og der fik saa brat en Død, er det efter min Mening en Feiltagelse, thi dersom Regjeringen virkelig fremkom med et Forslag til en Lov om at hæve Krigsskatten, og man ikke kan blive enig om Andet, kan man jo dog ikke komme bort fra det, naar det staar her i den nuværende Lov, idet man ikke kan tænke sig, at de, der gaa ind paa at foreslaa det, der her ligger for, skulle ville gaa imod det paa et senere Stadium. Saadanne Modsigelser tror jeg ikke, man har Ret til at forudsætte. Men dette Forslag, her foreligger, har ogsaa en anden Betydning og kan faae stor Betydning i politisk Henseende. I det andet Thing har man jo ildtalt, at man var villig til at vedtage Traktaten; man har ogsaa sagt, at man var villig til at forhandle med dette Thing, naar der kom et Grundlag, som var tjenligt dertil, og blandt de Indvendinger, som bleve gjorte i det andet Thing i Gaar, var ogsaa den, at det ikke gik an at indlade sig paa nogenjomhelst Forhandling af det da foreliggende Forslag, thi det omfattede en Masse af Enkeltheder, som hver

for sig maatte gjenngaas, og hver Forandring, som indførtes, kunde have en Rækkevidde, som ikke kunde faae Tid til at overse. Men her har man jo det heldige Tilfælde, at man behøver aldeles ikke at ængste sig for at komme i Modstrid med de foreliggende Love angaaende Toldbestatningen, thi dette her gaar ind paa at hæve en ikke i Sagens Natur, men i andre Omstændigheder liggende Forkvalling og Forbudsning af den oprindelige Toldlov. Altsaa, naar man gaar ind herpaa, kan man gjøre det trygt; thi da vender man eller har i hvert Fald Udset til at vende tilbage til den vel overveiede og efter lang Prøvelse vedtagne Lov af 1863. Her er derfor slet ikke mere nogen Grund til den Frygt, som ængstede Udsigterne i det andet Thing. Jeg vilde altsaa anse det for heldigt, om dette Forslag kommer over til det andet Thing, for at det da kan vise sig, om der er den Beredvillighed til Stede, som var proklameret der. Det vilde være af Interesse, da dette Thing jo indtager en Stilling, som — ja den skal jeg ikke her videre betegne, men jeg vil kun sige, at det andet Thing jo kan forhindre enhver Lovs Udkommen, ligesom dette Thing kan det; men der er den Forskel paa dette Thing og det andet Thing, at det andet Thing er delvis valgt af privilegerede Vælgere; det er et Thing, som indtager en Stilling her i Landet som de Kamre, hvori der er fødte Medlemmer, kongevalgte Medlemmer osv., — som de privilegerede Kamre, og det var af Interesse at faae at se, om ogsaa vort Førstekammer vilde gjøre de samme Banfælgeligheder og vedblive dermed mod denne ligefrem folkevalgte Folkerepræsentationsinstans. I andre Lande se vi, at det er ved at gaa tilbage med dem, og jeg kan ikke tænke mig Andet, end at det er en Bevægelse, der vil gjøre sig gjældende i hele Verden. Jeg vilde ønske, at det hos os maatte vise sig, at noget Lignende fandt Sted, thi saaledes som Sagen nu staar, at det privilegerede Thing kan forhindre al Udvikling, anser jeg for at være en stor Ulykke for vort Land. Altsaa, lad dette Lovforslag komme over i det andet Thing, for at det der kan blive en Prøvesten paa dets Lyst til at standse eller fremme det almene Vel, saaledes som dette opfattes af Befolkningens store Mængde.

Mourad: Dersom man gaar ind paa det stillede Endringsforslag, antager jeg, at i Løbet af nogle saa Dage vil denne Lov om Krigsskattens Ophævelse kunne blive vedtagen, ja den vilde maaske ikke saa godt kunne blive vedtagen inden Binstje, men dog i Løbet af nogle ganske saa Dage, saa den af det ærede Mindretals Ordfører (Scharling) fremsatte